

چند اشاره به اعلامیه ی:

"ما عضو حزب آزادگان افغانستان نیستیم"

به تاریخ 21 جدی 1391 خورشیدی اعلامیه ی " ما عضو حزب آزادگان افغانستان نیستیم" در وبسایت "گفتمان" درج گردیده بود.

این قلم نخست با دیدن آن خوش شدم. با خود گفتم که نویسندگان اعلامیه دروازه ی نقد را باز کرده اند. لکن بعد از مطالعه اعلامیه، دیدم که تصورم اشتباه بوده است. افسوس نمودم که در پایان دهه نخست هزاره سوم میلادی، هنوز هم جایی برای صحبت های نقادانه و عقلانی برای کسانی که در نهاد های سیاسی گرفتار بودند، باقی نمانده است.

قابل تذکر میباشد که من نه عضو "شورای دموکراسی برای افغانستان" بودم و نه هم عضو "حزب آزادگان افغانستان". اما این حق را برای خود قایل شده ام که با استفاده از حقوق شهروندی و مدنی در جوامع پیشرفته امروزی، این حق طبیعی هرانسان است تا در باره ی نهاد های سیاسی و اجتماعی افغانستان ابراز نظر نماید وگفتمان های سالم را پیریزی نماید. همچنان با شناخت سیستماتیک اوضاع و واقعیت پذیری به کنگاش پیرامون عملکرد کار گزاران و نحوه ی کار گزاری سیاسی، اجتماعی و فرهنگی این نهاد ها پردازد و دریافت هایش را در باز شناخت تصاویر پایان نیافته این جریان ها و برخی عناصری که مدعی حوصله ی سیاسی اند، بیان دارد.

میتوان گفت که روشن گویی یکی از خصوصیات سالم یک نهاد سالم میباشد. وجه تبیینی دارد که، هم از چگونگی پدیده، موضوع و عنصر پرده بر می دارد و هم از چرایی آن. متأسفانه و متأسفانه که اعلامیه بخشی از شورای دموکراسی این خصوصیت را ندارد. پس چطور میشود دارای خصوصیت سالم باشد.

به نظر این قلم گروهی که به مثابه "بخشی از شورای دموکراسی برای افغانستان" که در تاسیس "حزب آزادگان افغانستان" سهم بودند و اکنون ذریعه اعلامیه از عضویت آن حزب خارج شدند، باید

هویت خود را آشکار می‌ساختند و دلیلی را که از حزب کناره‌گیری نمودند، شرح می‌دادند. آیا تنها " ائتلاف احزاب سیاسی و سازمانهای دموکرات و ترقیخواه افغانستان " دلیل عمده بوده که باعث کناره‌گیری این گروه شده است؟ افراد این گروه باید این مسئله را به خوانندگان روشن می‌نمودند.

در صورت عدم ذکر هویت می‌توان نگرینست که هنوز آن عده از فعال سیاسی افغانستان در خارج که از سه دهه قبل اعضای نهاد های سیاسی بودند، تا هم اکنون درمبهم گویی و نداشتن خصلت روشن گویی درگیر مانده اند. این عناصر که نام های خود را ذکر نکردند، تا هنوز با درک ناشیانه ی "من حقیقت " دیروزم، در بند اند. در حالیکه روشن گویی و واقعیت پردازی در روش علوم اجتماعی مدرن و ادبیات امروزی بیانی است، برای بسط تفکر انتقادی که خود مقید به گفتمان آزادی اندیشه و بیان می باشد. به ویژه که از آغاز هزاره سوم میلادی با همه گانی شدن ارتباطات انترنتی در ساحه معلومات که بهار عرب نتیجه آن بود، بسیاری از روشنفکران جهان محروم هم در حرکت های تازه ی ذهن و سمت دهی بیان، به جهت روشن پردازی آشکار و واقعیت گویی در مفهوم مدنیت گرایی، گراییده اند. از همین بابت بسط پرسش، نقد تفکر سیاسی و باز خوانی فرهنگ جوامع امروزی ایجاب می کند تا همه موضوعات بدون مخفیکاری و علنی در دیدمان حقیقی خود به کنگاش گرفته شود.

گروه که از حزب آزاده گان بریدند نمی دانند که، شاید انتقاد فرهنگی وسالم شان توشه راه نوینی به نقد فرهنگی از نهاد های سیاسی گردد. متاسفانه این عناصر اهمیت و ارزش باز گویی در تاریخ را نادیده گرفته اند.

در حالیکه جوامع بشری درجاده مدنیت گرایی و حقیقت گویی حرکت می نماید، ولی هنوز فرهنگ انتقادی در سامانه اجتماعی ما افغان ها، بیگانه است. در حالیکه واقعیت گویی قدرت تحمل و حد معرفت هر فرد را مشخص می سازد. نگفتن حقیقت، درد آورنده و اضطراب آور است. اگر نقد و عذر خواهی از اشتباهات سیاسی توسط اعضای نهاد های سیاسی انجام بگیرد، واقعاً این عمل کمکی به نسل کنونی و نسل های آینده در فهمیدن بخشی مهمی از تاریخ معاصر می شود.

امروز یکی از ارزش های اجتماعی انسان ها، ارزش پویایی در بیداری ها است. باز نگهداشتن و جستجو کردن و بی دروغ و ریا سخن گفتن و باز گو کردن حقیقت است. این ها صفاتی اند که، انسان را از خواب افیونی و مطلق اندیشی بیدار نگاه می دارد.

هرگاه این گروه با آشکار نمودن هویت خویش و نقد عالمانه از " حزب آزادگان افغانستان " مینوشتند و در وب سایت ها درج می گردید ، این حرکت امر خبری خوبی می گردید. خوانندگان از آن سود می بردند. برایشان واضح میشد که یک تعداد از یک شورا به اسم شورای دموکراسی رفتند به دولت. یک تعداد رفتند به حزب آزادگان. از حزب آزادگان رفتند به ائتلاف. نویسندگان اعلامیه کجاماندند و چه کردند؟ آیا اشخاص شورای دموکراسی و حزب آزادگان که رفتند به "ائتلاف " گفتمانی با شما داشتند ؟ اگر بود روشن و واضح و صادقانه انرا بنویسد.

نویسندگان باید شرح میدادند که "ائتلاف احزاب . . ." کدام خصویت منفی داشت که شما آنجا نرفتید. اگر نویسندگان اعلامیه آزرده نشوند پیشنهاد میکنم که خود شان اعلامیه را بازخوانند.

گروهی که از " حزب آزادگان افغانستان " بریدند، اگر به روش عاقلانه نقدی از جانب آنها صورت می گرفت، خواننده استفاده ی بزرگی مینمود. ولی حالا تمام سخنان دردست نویسندگان پنهان مانده است. خواهش دوستانه از شما این است که موضوعات اشاره شده را شرح کنید.

باعرض حرمت جنوری 2013